

ที่ ขก 0030/๑131

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดขอนแก่น

ถนนศูนย์ราชการ ขก 40000

3 กรกฎาคม 2543

กองการมหาวิทยาลัยขอนแก่น
เลขรับ 004254
วันที่ - 5 ก.ค. 2543
เวลา 15.41

เรื่อง ข้อหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม

อธิการบดี

วันที่ 21/49 / 43

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

วันที่ 0/0/ 2543

เวลา 11/40

นำเสนอผู้อำนวยการกอง

กองการเจ้าหน้าที่
เลขรับ 1796
วันที่ 6 ก.ค. 2543
เวลา 11.01

อ้างถึง หนังสือด่วนมากที่สุด ทม.0501.3 03218 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยขอนแก่นขอหรือกรณีสำนักงานมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2543 ว่าเข้าข่ายที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือไม่ นั้น

ข้อเท็จจริง

1. มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ประกาศใช้ข้อบังคับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2543 ในการพิจารณาจ้าง บรรจุ แต่งตั้ง บุคคล เพื่อเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย โดยให้อธิการบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งพนักงานมีสิทธิการลาเป็นไปตามระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม
2. ค่าจ้าง เงินเดือน เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นผู้มีอำนาจควบคุม บังคับบัญชา และการลงโทษ

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

/ นายจ้าง.....

"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นยกเว้น ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 575 ยินว่าจ้างแรงงานนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าลูกจ้างตกลงจะทำงาน ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า นายจ้าง และนายจ้างจะให้นายจ้างตลอดระยะเวลาที่ทำงานไว้

ข้อพิจารณา

1. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กำหนดให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปต้องยื่นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง (สปส.1-01) และยื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน (สปส.1-03) สำหรับลูกจ้างดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 5 ได้กำหนดนิยาม "นายจ้าง" "ลูกจ้าง" ไว้มีความหมายเป็นไปในทำนองเดียวกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 575 ว่าด้วยการจ้างแรงงาน ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.1 ฝ่ายลูกจ้างตกลงที่จะทำงานให้กับฝ่ายนายจ้างโดยประสงค์ที่จะรับค่าจ้างส่วน นายจ้างตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน และมีหน้าที่จะต้องจ่ายค่าจ้างตอบแทนการที่ลูกจ้างทำงานให้การจ้าง แรงงานนั้น นายจ้างประสงค์ที่จะใช้แรงงานของลูกจ้างมากกว่าผลสำเร็จของงานที่ตกลงจ้าง งานจะได้ผล สำเร็จ หรือไม่ ไม่ถือเป็นสาระสำคัญของสัญญา

1.2 นายจ้างมีหน้าที่จ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างไม่ว่างานที่ตกลงจ้างตามสัญญา จะสำเร็จ หรือไม่

1.3 ลูกจ้างต้องทำงานภายใต้การสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาของนายจ้าง เช่น ทำงานภายใต้ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่นายจ้างกำหนด และนายจ้างมีอำนาจให้โทษต่อลูกจ้าง เช่น ว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษ ถ้าลูกจ้างฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ

/ ดังนั้น.....

ดังนั้น ถ้าหากนายจ้าง และลูกจ้างมีนิติสัมพันธ์กันในลักษณะดังกล่าวข้างต้น นายจ้าง และลูกจ้างจะต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 4 ได้กำหนดยกเว้นบุคคล หรือลูกจ้างบางประเภทไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เช่นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของส่วนราชการ เป็นต้น

2. กรณีข้อหาหรือ เนื่องจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งยังมีสถานะเป็นส่วนราชการสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้ตกลงว่าจ้างลูกจ้าง ซึ่งเรียกว่าพนักงานมหาวิทยาลัย ตามประกาศข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2543 และกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน โดยเบิกจ่ายค่าจ้างจากงบประมาณตามระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่นฯ ไปด้วยคำตอบแทนและสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2543 ทั้งนี้ โดยมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ้างตลอดทั้งมีอำนาจสั่งการ ควบคุม บังคับบัญชา มีอำนาจให้หยุด ให้โทษ และพนักงานจะต้องปฏิบัติงานภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ และข้อบังคับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงเห็นว่าพนักงานมหาวิทยาลัย อยู่ในฐานะเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 5 และเนื่องจากพนักงานมหาวิทยาลัยดังกล่าว มิได้มีฐานะเป็นลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน หรือลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของส่วนราชการ จึงไม่ได้รับกรยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 มาตรา 4 (1) พนักงานมหาวิทยาลัยจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุจิตรา สุวรรณรงค์)

ประกันสังคมจังหวัดขอนแก่น

ฝ่ายเงินสมทบและการตรวจสอบ

โทร. 245328,239627

โทรสาร 239627

ร่วม อชพต (อชพต) อชพต
อชพต อชพต

อชพต อชพต อชพต

อชพต อชพต

อชพต

นางสังขยา อชพต
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

นาง อชพต อชพต
อชพต

อชพต